

Časopis s podobami za slovensko mladino.
S prilogo „Angelček“.

Štev. 7.

V Ljubljani, dne 1. julija 1907.

Leto XXXVII.

Tri so vrbe šepetale . . .

Tri so vrbe šepetale,
ko se vesna je poslavljala,
ko je vesna log ostavljala,
ko je zadnjič plan pozdravljala,
tri so vrbe šepetale
ob potoku srêbrnem.

Valčki pa skakali so,
valčki pa bleščali so
v zarje zlatih prâmenih . . .

Prva vrba pa je rekla:
„Sestre glejte, pa povejte,
ali ni mladost vesela
kakor vesna? Hitro pride,
še hitreje pa odide!
Včeraj je še cvet trosila;
danes se je poslovila.“

Valčki pa skakali so,
valčki pa bleščali so
v zarje zlatih prâmenih . . .

Pa je rekla druga sestra:
„Glej, mladost je roža pestra.

Danes raste, bujno klije;
burja jutri naj privije,
naj prihruje hud vihar,
solnce skrije naj svoj žar;
roža strta bo na tleh,
proč bo up o jasnih dneh.“

Valčki pa skakali so,
valčki pa bleščali so
v zarje zlatih prâmenih . . .

Pa je rekla sestra tretja:
„Sestre drage, sestre mile!
Človek slednji je vrtnar
grede svoje in pa cvetja.
Če je skrben, ne ovne
cvetje bujno mu nikdar.
Če pa ni mu mar za cvetje,
roka smrti, hude žene,
cvetu vzame solnčni žar,
sestre drage, sestre mile!“

Valčki pa skakali so,
valčki pa bleščali so
v zarje zlatih prâmenih . . .

Bogomil Gorenjko.

